

De Staatssecretaris van Sociale Zaken en
Werkgelegenheid
Mevrouw drs. J. Klijnsma
Postbus 90801
2509 LV DEN HAAG

Datum
30 juli 2013

Onderwerp
Nota van wijziging
Participatiewet

Uw kenmerk

Ons kenmerk
JtH/RvZ/MK/2013/135

Bijlage(n)
1

Geachte mevrouw Klijnsma,

Op 11 maart jl. hebben wij advies uitgebracht over de conceptnota van wijziging van de Invoeringswet werken naar vermogen (de Participatiewet). Op 27 juni 2013 ontvingen wij een gewijzigde versie van deze nota. Hierin zijn de afspraken van het Sociaal Akkoord van 11 april 2013 verwerkt. Deze afspraken hebben geleid tot ingrijpende wijziging van de in een eerder stadium aan ons toegezonden nota. Daarom brengen wij opnieuw advies uit. Ons advies treft u hieronder aan.

Wij stellen vast dat de doelstelling van de Participatiewet ongewijzigd is gebleven. Daarom geldt onverminderd het grote maatschappelijk belang om het doel van de wet, de arbeidsparticipatie van arbeidsgehandicapten, te realiseren. Er zijn vele veranderingen nodig om deze participatie te verhogen. Daartoe moet ook worden gerekend het werkbaar zijn van regels voor burgers, bedrijven en professionals en het achterwege blijven van onnodige drempels of onnodige irritaties. Met deze bril op hebben wij de gewijzigde nota van wijziging beoordeeld. Wij constateren dat een aantal wijzigingen de eerder door ons gesignaleerde tekortkomingen wegneemt. Dat komt de effectiviteit van de regeling zonder meer ten goede. Dat geldt bijvoorbeeld voor de wijze waarop wordt voorgesteld de huidige groep uitkeringsgerechtigden Wajong eenmalig te herkeuren. Dat gebeurt – in lijn met ons advies d.d. 11 maart jl. – met inachtneming van hetgeen over de betrokken uitkeringsgerechtigden al bij de overheid bekend is. Een aantal andere tekortkomingen is helaas nog niet weggenomen. Deze hebben wij deels al in onze eerdere adviezen¹ verwoord. Wij zetten in dit advies alle tekortkomingen nog eens op een rij en doen aanbevelingen om deze weg te nemen. Wij constateren dat de nieuwe nota van wijziging een aantal nieuwe belemmeringen introduceert. Ook hieraan besteden wij in dit advies aandacht. Onze aanbevelingen hebben ten doel de eenvoud te bevorderen en onnodige drempels en irritaties voor burgers, bedrijven en professionals weg te nemen. Dat is in het belang van de beoogde verhoging van de arbeidsparticipatie.

Wij beoordelen de gevolgen voor de regeldruk aan de hand van het volgende toetsingskader:

1. Nuloptie: is er een taak voor de overheid en is regelgeving het meest aangewezen instrument?

¹ Brieven Actal aan de Staatssecretaris van Sociale Zaken en Werkgelegenheid dd. 7 oktober 2011 en 11 maart 2013

2. Is de regeldruk proportioneel ten opzichte van het beleidsdoel? Zijn er minder belastende alternatieven mogelijk?
3. Is gekozen voor een passende uitvoeringswijze met het oog op de dienstverlening?

Gezien de vele wijzigingen die in de loop der tijd zijn doorgevoerd heeft dit advies dus een tweeledig karakter. Het signaleert welke knelpunten ondanks de wijzigingen nog niet zijn weggenomen. Tevens signaleert het "nieuwe" knelpunten, die het gevolg zijn van de thans voorgenomen wijzigingen. In een enkel geval stellen wij vast dat sprake is van herintroductie van knelpunten. Een voorbeeld hiervan is de regeldruk als gevolg van de herintroductie van de herkeuring van de uitkeringsgerechtigden Wajong. Aan de regeling Participatiebijdrage quotumdoelstelling, die op een nader te bepalen tijdstip voor werkgevers zou kunnen gaan gelden, besteden wij in dit advies geen aandacht. Deze regeling zal in een afzonderlijk advies aan de orde komen.

In de bijlage bij deze brief zijn onze bevindingen en de daar aangekoppelde aanbevelingen opgenomen. Wij lichten er in deze brief twee adviespunten uit.

Het uitgangspunt van het wetsvoorstel is om alle overbodige en bureaucratische elementen te schrappen. Deze nota van wijziging brengt hierin geen verandering. De departementale berekeningen geven een vermindering van regeldruk bij burgers te zien. Nadere analyse van deze cijfers leert dat deze vermindering vrijwel volledig is toe te schrijven aan de afname van het aantal uitkeringsgerechtigden, echter niet aan het wegnemen van belemmeringen in de regelgeving. De afname vloeit voort uit de verminderde instroom en verhoogde uitstroom van uitkeringsgerechtigden. Voor bedrijven voorziet het departement geen wijziging in de regeldruk. Dat bevreemdt ons, want voor bedrijven zou juist mogen worden verwacht dat er een effect optreedt. In de berekening zou waarneembaar moeten zijn de (extra) regeldruk die structureel het gevolg is van de aanvraag(procedure) van de loonkostensubsidie, de beoordeling hierbij van de loonwaarde (bezoek aan de werkgever) en de verplichte jaarlijkse herbeoordeling van deze loonkostensubsidie. Dit effect zou zeker merkbaar moeten zijn, nu het kabinet – op basis van het Sociaal Akkoord – verwacht dat 125.000 extra banen voor deze doelgroep worden geschapen. Deze worden naar verwachting met name met behulp van de inzet van het instrument loonkostensubsidie ingevuld. Het inzetten van de loonkostensubsidie vergt handelingen van de ondernemer die vooralsnog in de berekening van de gevolgen voor de regeldruk voor bedrijven onvoldoende tot uitdrukking komen. Tot slot signaleren wij extra regeldruk die het gevolg is van mogelijke verschillen in invulling van de beleidsruimte, die gemeenten na de decentralisatie hebben. Deze lokale verschillen kunnen gelegen zijn in de vaststelling van voorzieningen voor beschermt werk, de bepaling van de hoogte van de loonwaarde van de arbeid en de jaarlijkse herbeoordeling van deze loonwaarde. Het is van belang ook deze effecten voor de regeldruk in beeld te brengen, hetgeen (nog) niet het geval is.

Vanuit het perspectief van de overheid kan met een afnemend volume het beeld rijzen dat de regeldruk niet toeneemt of zoals hier in dit geval afneemt. Vanuit het perspectief van de doelgroep, de (individuele) burger(s) zelf, neemt de regeldruk niet af. Naar verwachting neemt deze regeldruk zelfs enigszins toe door de "scherpere" eisen die de Participatiewet aan de burger stelt (bijvoorbeeld door toepassing van de kostendelersnorm en de periodieke verantwoordingsverplichting van sollicitatieactiviteiten). Vanuit deze perceptie moet de conclusie

zijn dat de huidige voorstellen er niet in slagen om voor de individuele burger "alle overbodige en bureaucratische elementen te schrappen". Zo bezien dragen de voorstellen niet bij tot *merkbaar minder regeldruk* in Nederland.

Wij adviseren om de effecten voor de regeldruk goed en volledig in beeld te brengen en deze af te zetten tegen deze effecten van de bestaande wet- en regelgeving.

Wij adviseren om een concrete netto-reductiedoelstelling in de wet op te nemen en met gemeenten afspraken te maken hoe deze netto-reductiedoelstelling te verwezenlijken. Daarbij is inzicht nodig in welke mate en op welke wijze de risico's van (extra) regeldruk ten gevolge van de beleidsruimte kunnen worden weggenomen.

De nota van wijziging herintroduceert de eenmalige herbeoordeling van de huidige groep uitkeringsgerechtigden WAJONG. Deze vindt gefaseerd plaats en wordt na twee en een half jaar gevolgd door een toets aan de kostendelersnorm. Deze gaat gelden voor hen die na herbeoordeling op basis van de Participatiewet een uitkering verkrijgen. Deze herbeoordelingen scheppen voor de burger risico's op (extra) regeldruk:

- De overdracht van gegevens, informatie en dossiers van UWV naar gemeenten, die gevolgd wordt door gegevensverstrekking door de burger.
- Het risico van een dubbele beoordeling/keuring (door UWV en – bij afwijzing - aansluitend door de gemeente) en mogelijk dubbel bezwaar en beroep.
- Het risico van door- en terugverwijzen door/naar UWV en gemeente.
- Het risico van tegenstrijdige oordelen van UWV en gemeente, waardoor onder meer met voorschotten en verrekeningen moet worden gewerkt (inclusief de berichtgeving hierover aan de burger).

De wet en toelichting bieden geen zicht op hoe deze risico's (kunnen) worden voorkomen.

Wij adviseren inzicht te bieden in hoe deze risico's op regeldruk worden voorkomen.

Wij adviseren in dit verband:

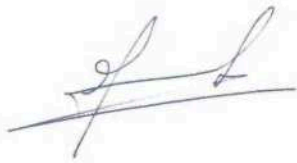
- **vast te leggen dat gemeenten gebonden zijn aan het oordeel van UWV over het arbeidsvermogen van de betrokken burger, zodat heen en weer sturen van dossiers en terugverwijzing van de burger naar UWV wordt voorkomen;**
- **te zorgen voor een warme overdracht aan de gemeenten van deze groep Wajong-gerechtigden, er uit bestaand dat:**
 - **de relevante gegevens, informatie en dossiers van deze groep van UWV aan de gemeenten ter beschikking worden gesteld en de burger daarbij niet als "postbode" hoeft te fungeren,**
 - **burgers na herbeoordeling door UWV niet (opnieuw) een aanvraag bij gemeenten hoeven in te dienen, maar worden uitgenodigd voor gesprek over een mogelijke aanspraak op uitkering;**
 - **burgers in of naar aanleiding van dit gesprek niet wordt gevraagd naar informatie, documenten en bescheiden, die van UWV afkomstig zouden moeten zijn;**
- **een integrale afhandeling van toekomstige aanvragen om uitkering (Wajong of Participatiewet) van de doelgroep, ondanks de onderscheiden verantwoordelijkheden van UWV en gemeenten in deze.**

Eindoordeel

Onze bevindingen geven aan dat de nota van wijziging in samenhang met het al ingediende wetsvoorstel Werken naar vermogen een aantal onvolkomenheden bevat, die de regeldruk voor burgers en bedrijven negatief (kunnen) beïnvloeden.

Alles overwegende adviseren wij de nota van wijziging niet in te dienen, tenzij met onze adviespunten rekening is gehouden.

Hoogachtend,

J. ten Hoopen
Voorzitter

R.W. van Zijp
Secretaris

Advies Participatiewet

Algemene adviespunten

Reductiedoelstelling en berekening van de regeldruk

Het uitgangspunt van het wetsvoorstel is om alle overbodige en bureaucratische elementen te schrappen. Deze nota van wijziging brengt hierin geen verandering. De departementale berekeningen geven een vermindering van regeldruk bij burgers te zien. Nadere analyse van deze cijfers leert dat deze vermindering vrijwel volledig is toe te schrijven aan de afname van het aantal uitkeringsgerechtigden, echter niet aan het wegnemen van belemmeringen in de regelgeving. De afname vloeit voort uit de verminderde instroom en verhoogde uitstroom van uitkeringsgerechtigden.

Initieel is er wel sprake van een toename van deze regeldruk, volgens de berekeningen met in totaal 200.000 uren. Opvallend aan dit cijfer is, dat deze toename ten opzichte van die berekend bij de Wet Werken naar vermogen ongewijzigd is gebleven. Dit ondanks het feit dat de herintroductie van de eenmalige herbeoordeling thans gevolgd wordt door een toetsing aan de kostendelersnorm. Deze laatste maatregel was in de Wet werken naar vermogen nog niet voorzien. De combinatie van de beide maatregelen, met een fasering in de tijd, zouden naar zou mogen worden verwacht toch moeten leiden tot een toename van de destijds berekende omvang van de initiële regeldruk. De herbeoordeling betekent immers voor een groep van meer dan 200.000 burgers kennisnamekosten over deze herbeoordeling, extra tijdsbeslag om de medische keuring te ondergaan en tijdsbeslag om zo nodig bezwaar en beroep in te stellen. Daarop volgt later in de tijd een initiële toename van de regeldruk als gevolg van het toepassen van de kostendelersnorm voor een deel van de doelgroep. Ook hier gaat het om tijdsbeslag voor onderzoek, kennismakingskosten van de beslissingen en mogelijk bezwaar en beroep.

Voor bedrijven voorziet het departement geen wijziging in de regeldruk. Dat bevreedt ons, want voor bedrijven zou juist mogen worden verwacht dat er een effect optreedt. In de berekening zou waarneembaar moeten zijn de (extra) regeldruk die structureel het gevolg is van de aanvraag(procedure) van de loonkostensubsidie, de beoordeling hierbij van de loonwaarde (bezoek aan de werkgever) en de verplichte jaarlijkse herbeoordeling van deze loonkostensubsidie. Dit effect zou zeker merkbaar moeten zijn, nu het kabinet – op basis van het Sociaal Akkoord – verwacht dat 125.000 extra banen voor deze doelgroep worden geschapen. Deze worden naar verwacht met name met behulp van de inzet van het instrument loonkostensubsidie ingevuld. Het inzetten van de loonkostensubsidie vergt handelingen van de ondernemer die vooralsnog in de berekening van de gevolgen voor de regeldruk voor bedrijven onvoldoende tot uitdrukking komen.

Tot slot signaleren wij extra regeldruk die het gevolg is van mogelijke verschillen in invulling van de beleidsruimte, die gemeenten na de decentralisatie hebben. Deze lokale verschillen kunnen gelegen zijn in de vaststelling van voorzieningen voor beschut werk, de bepaling van de hoogte van de loonwaarde van de arbeid en de jaarlijkse herbeoordeling van deze loonwaarde. Het is van belang ook deze effecten voor de regeldruk in beeld te brengen, hetgeen (nog) niet is gebeurd.

Bij de berekening van de effecten voor de regeldruk passen verder nog twee kanttekeningen.

- 1) De toelichting op de conceptnota van wijziging spreekt van minder regeldruk voor de burger en verbeteringen voor bedrijven. Op een aantal plaatsen in de toelichting gebeurt dit door de effecten van de nota van wijziging te vergelijken met die van het wetsvoorstel Werken naar vermogen. Door op deze wijze effecten met elkaar te vergelijken hanteert de toelichting een onjuiste – en in zekere zin ook misleidende - vergelijkingsmaatstaf. Om een correct beeld voor burger en bedrijf te schetsen moeten de effecten van de Wetsvoorstel Werken naar vermogen na wijziging op basis van de thans voorgestelde nota van wijziging worden vergeleken met de effecten als gevolg van de geldende wetgeving.
- 2) Het totaal aan nieuwe instroom van uitkeringsgerechtigden in de nieuwe Wajong en Participatiewet neemt af en de uitstroom neemt toe. Dat is ook in lijn met het doel van de voorgenomen wijzigingen. De totale omvang van de doelgroep voor de beide regelingen neemt hierdoor in de toekomst af. Vanuit het perspectief van de overheid kan met een afnemend volume het beeld rijzen dat de regeldruk niet toeneemt of zoals hier in dit geval afneemt. Vanuit het perspectief van de doelgroep, de (individuele) burger(s) zelf, neemt de regeldruk niet af. Naar verwachting neemt deze regeldruk zelfs enigszins toe door de “scherpere” eisen die de Participatiewet aan de burger stelt (bijvoorbeeld door toepassing van de kostendelersnorm en de periodieke verantwoordingsverplichting van sollicitatieactiviteiten). Vanuit deze perceptie moet de conclusie zijn dat de huidige voorstellen er niet in slagen om voor de individuele burger “alle overbodige en bureaucratische elementen te schrappen”. Zo bezien dragen de voorstellen niet bij tot *merkbaar minder regeldruk* in Nederland.

Wij adviseren om de effecten voor de regeldruk goed en volledig in beeld te brengen en deze af te zetten tegen deze effecten van de bestaande wet- en regelgeving.

Wij adviseren om een concrete netto-reductiedoelstelling in de wet op te nemen en met gemeenten afspraken te maken hoe deze netto-reductiedoelstelling te verwezenlijken. Daarbij is inzicht nodig in welke mate en op welke wijze de risico's van (extra) regeldruk ten gevolge van de beleidsruimte kunnen worden weggenomen.

Risico op (extra) regeldruk door ontbreken van heldere verantwoordelijkheidsverdeling

De voorgenomen decentralisatie betekent dat het Rijk verantwoordelijk wordt voor (de effecten van) het stelsel en de gemeenten voor de uitvoering en de resultaten. Dit brengt ook een gedeelde verantwoordelijkheid met zich mee voor het verminderen van de regeldruk. Het wetsvoorstel maakt echter onvoldoende duidelijk wie waarvoor verantwoordelijk is. Hierdoor ontstaat het risico dat de doelstelling van afname van de regeldruk niet zal worden bereikt.

Wij adviseren duidelijkheid te scheppen over de afbakening van de verantwoordelijkheden van het Rijk en de gemeenten voor het verminderen van de regeldruk, en daarbij aan te geven welke verminderingen het Rijk respectievelijk de gemeenten beogen te verwezenlijken.

Regeldruk als gevolg van verantwoording over en monitoring van uitvoering en resultaten

Het wetsvoorstel bevat voor gemeenten, werkbedrijven en re-integratiebedrijven de verplichting om voor burgers, gemeenteraad, andere gemeenten en Rijk inzichtelijk te maken welke resultaten zijn gerealiseerd. Het wetsvoorstel kiest voor de instrumenten monitoring en evaluatie van de uitvoering en werking van de wet.

Op lokaal niveau vindt verantwoording aan de gemeenteraad plaats, en wel over de uitvoering van de Participatiewet. De gemeenteraad oefent hierop controle uit en kan daartoe informatie- en verantwoordingsverplichtingen aan burgers en bedrijven opleggen.

Op Rijksniveau is behoefte aan inzicht in de resultaten van gemeenten en werkbedrijven. Om de effecten van de Participatiewet te monitoren, wordt er een informatie-arrangement opgesteld. Hierin wordt de uitstroom uit het werkbedrijf en de instroom in de markt- en premiegesubsidieerde en collectieve sectoren en beschut werk, jaarlijks gemonitord en wordt de Tweede Kamer geïnformeerd over de voortgang.

Wij adviseren om te komen tot één set van verantwoordingsinformatie met uniforme en heldere definities, die door zowel het Rijk als de lokale overheid worden gebruikt.

Specifieke adviespunten

Regeldruk door mogelijke doublures in medisch-arbeidskundige beoordelingen en meerdere beoordelingsmomenten

Gemeenten moeten – mede als gevolg van deze wetswijziging - verschillende medisch-arbeidskundige beoordelingen uitvoeren om het recht op inkomens- en ondersteuningsmaatregel(en) vast te stellen. Voorbeelden zijn het om medische redenen vrijstellen van de sollicitatieplicht en het bepalen of een burger tot de doelgroep van het werkbedrijf of die van de loonkostensubsidie behoort. Gemeenten kunnen er voor kiezen dit type beoordelingen zelf uit te voeren, of dit te laten uitvoeren door andere organisaties, bijvoorbeeld het UWV of een re-integratiebureau. Ook zijn zij vrij in de invulling van de wijze van beoordelen. Deze vrijheid biedt ruimte tot maatwerk, hetgeen door de burger als positief kan worden ervaren. Het heeft echter ook een keerzijde. Die keerzijde is dat het een risico inhoudt dat burgers op meerdere momenten en verschillende malen worden gekeurd. Tevens kan er regeldruk voor de burger optreden door de extra informatie- en dossieruitwisselingen die tussen de gemeente en de andere (keurings)organisatie(s) moeten plaatsvinden. Het is in het belang van de burger dit in de praktijk zoveel als mogelijk te voorkomen.

Wij adviseren u om u in het overleg met gemeenten te verwezenlijken dat de verschillende medisch-arbeidskundige beoordelingen en keuringen zo veel als mogelijk in één hand worden gegeven en integraal zullen plaatsvinden (alle beoordelingen zo veel als mogelijk in één keer) om zo deze bron van irritatie en extra lasten voor de burger te voorkomen en weg te nemen.

Regeldruk als gevolg van mogelijke verschillen in de uitvoering van de loonwaardebepaling

Het wetsvoorstel biedt bij toepassing van de loonkostensubsidie ruimte aan gemeenten om de hoogte van de loonwaarde van arbeidsgehandicapte werknemers te bepalen. Dit schept een risico op differentiatie in de toepassing ervan tussen gemeenten. Een landelijk of regionaal opererende ondernemer is gebaat bij uniformiteit en wil niet gehinderd worden door het feit dat zijn werknemers afkomstig zijn uit diverse gemeenten (met ieder hun eigen methode van vaststelling van de loonwaarde). Het wetsvoorstel geeft weliswaar aan dat gemeenten zich moeten gaan houden aan uniforme minimumeisen en dat er overleg is op regionaal niveau. De toelichting geeft echter niet aan hoe ver de minimumeisen gaan reiken en of regionaal overleg tot landelijk uniforme methodieken kunnen leiden. Zij biedt evenmin zicht op hoe vervolgens voor het "vrije deel" kan worden voorkomen dat onnodige lasten voor werkgevers ontstaan. Deze lasten kunnen verder toenemen doordat werkgevers te maken gaan krijgen met verschillende beoordelaars (van verschillende gemeenten), die op een verschillende wijze kunnen gaan vaststellen. Een eenduidig en uniform model voor wijze van vaststelling van loonwaarde, overeengekomen door het Rijk en VNG, biedt mogelijk een minder belastend alternatief.

Wij adviseren om in het wetsvoorstel helderheid te scheppen over welke aspecten van de loonwaardebepaling landelijk en uniform moeten zijn en welke niet, en langs welke weg wordt voorkomen dat de beleidsvrijheid voor de "vrije" onderdelen tot onnodige regeldruk voor burgers, bedrijven en professionals leidt.

Wij adviseren als minder belastend alternatief te overwegen een uniform en eenduidig door het Rijk en VNG op te stellen model, dat gemeenten kunnen hanteren voor de bepaling van de loonwaarde.

Regeldruk door verplichte jaarlijkse herbeoordeling van de loonkostensubsidie

De regeling voorziet in een verplichte jaarlijkse herbeoordeling bij toekenning van de loonkostensubsidie. Dat betekent dat bedrijven, die deze subsidie ontvangen, jaarlijks een aantal handelingen moeten verrichten om deze te kunnen doen continueren. De regeling maakt hierbij geen onderscheid naar voorkomende situaties. De verplichting om in alle gevallen jaarlijks tot herbeoordeling over te gaan kan tot onnodige regeldruk voor burger en bedrijf leiden. Er zijn namelijk situaties waarin al bij de toekenning duidelijk is dat er langjarig geen wijziging in omstandigheden zal optreden. Bovendien kan van een rigide termijn van een jaar invloed uitgaan op de duur waarvoor een arbeidsrelatie wordt aangegaan. Om een herbeoordeling te voorkomen zou deze wel eens op korter dan een jaar kunnen worden gesteld. Dit pleit er voor aan gemeenten ruimte te bieden om in voorkomende gevallen een afwijkende – langere - termijn voor herbeoordeling vast te stellen. De hier bepleite ruimte is in zekere zin vergelijkbaar met die in het wetsvoorstel aan UWV wordt geboden om invulling te geven aan de wijze van eenmalig herbeoordelen: niet standaard op basis van een medisch-arbeidskundige keuring, maar op een manier die optimaal aansluit bij wat al over de uitkeringsgerechtigde bekend is.

Wij adviseren u met de nota van wijziging aan gemeenten de ruimte te bieden om in voorkomende gevallen een herbeoordelingstermijn van langer dan één jaar te hanteren.

Regeldruk door dossieroverdracht en gescheiden uitvoering voor de doelgroep jonggehandicapten

De nota van wijziging herintroduceert de eenmalige herbeoordeling van de huidige groep uitkeringsgerechtigden WAJONG. Deze vindt gefaseerd plaats en wordt na twee en een half jaar gevolgd door een toets aan de kostendelersnorm. Deze gaat gelden voor hen die na herbeoordeling op basis van de Participatiewet een uitkering verkrijgen. Deze herbeoordelingen scheppen voor de burger risico's op (extra) regeldruk:

- De overdracht van gegevens, informatie en dossiers van UWV naar gemeenten, die gevolgd wordt door gegevensverstrekking door de burger.
- Het risico van een dubbele beoordeling/keuring (door UWV en – bij afwijzing - aansluitend door de gemeente) en mogelijk dubbel bezwaar en beroep.
- Het risico van door- en terugverwijzen door/naar UWV en gemeente.
- Het risico van tegenstrijdige oordelen van UWV en gemeente, waardoor onder meer met voorschotten en verrekeningen moet worden gewerkt (inclusief de berichtgeving hierover aan de burger).

De wet en toelichting bieden geen zicht op hoe deze risico's (kunnen) worden voorkomen.

Wij adviseren inzicht te bieden in hoe deze risico's op regeldruk worden voorkomen. Wij adviseren in dit verband:

- **vast te leggen dat gemeenten gebonden zijn aan het oordeel van UWV over het arbeidsvermogen van de betrokken burger, zodat heen en weer sturen van dossiers en terug verwijzing van de burger naar UWV wordt voorkomen;**
- **te zorgen voor een warme overdracht aan de gemeenten van deze groep Wajonggerechtigden, er uit bestaand dat:**
 - o **de relevante gegevens, informatie en dossiers van deze groep van UWV aan de gemeenten ter beschikking worden gesteld en de burger daarbij niet als "postbode" hoeft te fungeren,**
 - o **burgers na herbeoordeling door UWV niet (opnieuw) een aanvraag bij gemeenten hoeven in te dienen, maar worden uitgenodigd voor gesprek over een mogelijke aanspraak op uitkering;**
 - o **burgers in of naar aanleiding van dit gesprek niet wordt gevraagd naar informatie, documenten en bescheiden, die van UWV afkomstig zouden moeten zijn;**
- **een integrale afhandeling van toekomstige aanvragen om uitkering (Wajong of Participatiewet) van de doelgroep, ondanks de onderscheiden verantwoordelijkheden van UWV en gemeenten in deze.**